

Arrest

nr. 125 743 van 18 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 21 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleoonse nationaliteit en bent u geboren op 15 februari 1984 te Freetown. U bent christen en uw etnische origine is Mende-Krio.

Sinds 2002 bent u lid van de politieke partij Sierra Leone People's Party (hierna SLPP). Omdat uw broer (C.W.Jr.) – die net als u lid was van de SLPP – uit de partij stapte, volgde u hem in 2005 – 2006. Sindsdien werd u herhaaldelijk bedreigd door leden van de SLPP en er waren eens problemen tijdens een voetbalmatch. In 2007 werd u lid van de regeringspartij All People's Congress (hierna APC). U vertelde aan mensen over de ideologie van het APC en organiseerde voetbalmatches in de naam van het APC. U werkte bij een telecombedrijf te Makeni. Op 7 september 2011 vroeg u aan uw baas verlot. Die dag reisde u naar Bo waar uw familie en uw vriendin woonden. Op 8 september 2011 hing u rond met vrienden toen u hoorde dat Julius Maada Bio, de vlaggendrager van SLPP, voor een 'thank

you speech' naar Bo kwam. Er was spanning in Bo. Op 9 september 2011 merkten leden van SLPP – zoals (Mas.), (T.), (P.) en (B.) – u en uw vrienden op toen jullie het kantoor van het APC verlieten. Daarop gingen jullie naar het kantoor van de organisatie 'PA E EYE'. Onderweg werd Julius Maada Bio met stenen bekogeld door supporters van het APC. Daarbij raakte Julius Maada Bio gewond en supporters van SLPP reageerden door het kantoor van de organisatie 'PA E EYE' aan te vallen. U sloeg (S.) – de jongere broer van (Mas.) – neer en vluchtte weg. U vernam dat u, uw vrienden (J.K.), (M.K.) en (A.K.) en nog enkele andere mensen verdacht werden van het gooien met stenen. U dook met een tiental mensen onder. Vier van deze mensen gaven zich aan bij de politie en werden gearresteerd. U bleef ondergedoken omdat u vervolging door (Mas.), (T.), (P.) en (B.) en andere leden van SLPP vreesde. Via uw moeder en uw zus werd u met de dood bedreigd. Via (J.K.) kwam u in contact met mensensmokkelaars. Ze regelden uw vertrek uit Sierra Leone en op 16 of 17 oktober 2011 verliet u Sierra Leone per vliegtuig. Op 19 oktober 2011 diende u te België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging door (Mas.), (T.), (P.) en (B.) en andere leden van SLPP vreesde wegens uw vermeende betrokkenheid bij het gooien van stenen naar SLPP aanhangers, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u niet kon rekenen op bescherming vanwege de autoriteiten.

U verklaarde dat u vervolging door (Mas.), (T.), (P.) en (B.) en andere leden van SLPP vreesde, omdat u eerder van SLPP naar de regeringspartij APC overliep (gehoor CGVS, p.10-11). U gaf verder aan dat ze u bedreigden sinds u SLPP verliet en er ook eens problemen waren tijdens een voetbalmatch. Toen u gevraagd werd of u deze zaken aangaf bij de politie, gaf u aan van niet, omdat tachtig procent van de mensen in Bo voor SLPP is en de politie dus voor SLPP is (gehoor CGVS, p.16). Toen u erop gewezen werd dat een APC regering de macht heeft in Sierra Leone, herhaalde u dat tachtig procent van de mensen in Bo voor SLPP is en de politie dus voor SLPP is (gehoor CGVS, p.16). Dit argument geldt niet, daar uit informatie blijkt dat een APC regering de macht heeft in Sierra Leone en de regering de leiding heeft over de politiediensten (zie administratief dossier). Verder blijkt uit het onderzoeksrapport naar de incidenten op 9 september 2011 duidelijk dat – naast aanhangers van APC – ook verschillende aanhangers van SLPP gearresteerd werden na de incidenten van 9 september 2011, waaruit onmiskenbaar blijkt dat de politie te Bo wel degelijk optrad tegen aanhangers van SLPP (zie administratief dossier). Van iemand die herhaaldelijk bedreigd werd en problemen kende met aanhangers van SLPP is het redelijk te verwachten dat hij een oplossing zocht voor de probleemsituatie waar hij telkens opnieuw mee werd geconfronteerd en zich richtte tot de politie. Dat u dit niet deed doet dan ook vragen rijzen bij de ernst van deze bedreigingen.

Verder gaf u aan dat (Mas.), (T.), (P.) en (B.) en andere leden van SLPP vreesde, wegens uw vermeende betrokkenheid bij het gooien van stenen naar SLPP aanhangers en het slaan met een stok naar een SLPP aanhanger (gehoor CGVS, p.10-11 en p.15). Toen u gevraagd werd waarom u – ook deze keer – niet naar de politie ging indien u hen werkelijk vreesde, gaf u aan het niet te kunnen doen, omdat de politie u zou arresteren en vragen waarom u daar was. Toen u erop gewezen werd dat u zich in het kantoor van PA E EYE bevond, de organisatie waarvan u lid was, en u gevraagd werd wat het probleem dan zou zijn voor de politie, ontweek u de opmerking, door te stellen dat u een probleem had en u moest vluchten en u uw werk kwijt bent (gehoor CGVS, p.15). Toen u erop gewezen werd dat u in Makeni woonde (en werkte) en u het daar had kunnen aangeven bij de politie, gaf u aan dat in Makeni APC sterk is, maar de incidenten zich voordeden in Bo (gehoor CGVS, p.16). Toen u er verder op gewezen werd dat u via Lunge het land ontvluchtte en u gevraagd werd waarom u niet naar de politie in Lunge ging om de bedreigingen – de reden waarom u uw land ontvluchtte – aan te geven, gaf u aan dat u vluchtte met een andere identiteit en je het niet kan aangeven omdat de incidenten zich voordeden in Bo (gehoor CGVS, p.18 en p.19). Bovenstaande argumenten gelden niet, daar uit het onderzoeksrapport naar de incidenten op 9 september 2011 duidelijk blijkt dat verschillende nationale diensten zich bezig hielden met het onderzoek naar de gebeurtenissen op 9 september 2011 (zie administratief dossier) en u – gelet op de grote schaal van het onderzoek – verklaringen betreffende de incidenten op 9 september 2011 ongetwijfeld overal in Sierra Leone kon aangeven.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u hebt nagelaten bescherming en juridische ondersteuning te zoeken bij een advocaat of uw eigen partij APC.

Toen u verder gevraagd werd of u uw partij APC om bescherming vroeg tegen (Mas.), (T.), (P.) en (B.) en andere leden van SLPP, gaf u ontwijkend aan dat ze u niet zouden helpen. Toen u opnieuw gevraagd werd of u uw partij APC om bescherming vroeg herhaalde u opnieuw uw ontwijkende antwoord (gehoor CGVS, p.18). Toen u verder gevraagd werd of u een advocaat contacteerde te Sierra Leone gaf u aanvankelijk ontwijkend aan er geen te hebben, om vervolgens te verklaren dat u het geld niet had om een advocaat te contacteren (gehoor CGVS, p.18).

U verklaarde verder dat u – nadat u uw land van herkomst verlaten had – contact had met uw moeder en uw oudste zus en dat die u wisten te zeggen dat ze mensen arresteerden die met de zaak te maken hadden en dat de oppositie naar uw huis ging kijken om te zien of u er was (gehoor CGVS, p.4-5). Verder gaf u aan dat dezelfde mensen als die waarvoor u vluchtte herhaaldelijk doodsbedreigingen uitten tegen uw familie. Toen u gevraagd werd of uw familie daarop naar de politie ging om het aan te geven, herhaalde u opnieuw dat de politie van SLPP is en het daarom niet aangegeven kon worden (gehoor CGVS, p.17). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat uit het onderzoeksrapport naar de incidenten op 9 september 2011 duidelijk blijkt dat – naast aanhangers van APC – ook verschillende aanhangers van SLPP gearresteerd werden na de incidenten van 9 september 2011, waaruit blijkt dat de politie te Bo wel degelijk optrad tegen aanhangers van SLPP (zie administratief dossier) en zich bijgevolg onafhankelijk opstelde.

Uit bovenstaande blijkt dat u onvoldoende elementen aanhaalt die erop wijzen dat u, omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève, niet op **bescherming van de autoriteiten** kon of zou kunnen rekenen.

Betreffende uw verklaring dat een agent u kwam zoeken te Makeni, kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden.

U gaf aan dat uw manager te Makeni u - na het incident van 9 september 2011 - belde en u vertelde dat een agent naar u vroeg (gehoor CGVS, p.16). Deze verklaring is niet alleen erg vaag, uit bovenstaande blijkt hoogstens dat de Sierraleonse politie u wenst te spreken, wat niet onlogisch is, daar u aangaf dat u aanwezig was bij de incidenten op 9 september 2011 én u een aanhanger van SLPP sloeg (gehoor CGVS, p.16). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of er in Sierra Leone een proces tegen u begonnen werd, gaf u ontwijkend aan dat u nooit verscheen (gehoor CGVS, p.18).

Niet alleen toonde u op geen enkel moment aan dat de Sierraleonse politie u zou arresteren wegens uw betrokkenheid bij de incidenten op 9 september 2011, laat staan dat er een proces tegen u zou lopen; er is ook geen enkele reden om aan te nemen dat een eventueel strafrechtelijk proces oneerlijk zou verlopen.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat, zelfs zou er een strafrechtelijk proces tegen u lopen, de asielprocedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid te ontlopen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geoordeeld dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft aangesproken.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde rijbewijs (Nr. DL000086889) en de gecertificeerde kopie van uw geboorteakte (Nr. 6550) tonen slechts uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde lidkaart van de politieke partij APC toont aan dat u lid was van bovenstaande organisatie, maar tonen niet aan dat u daadwerkelijk persoonlijke problemen met leden van de oppositie kende, welke u aanhaalde in het kader van uw asielrelaas. Het document wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Betreffende de door u neergelegde krantenartikelen uit *The Torchlight* (dd.7/10/2011) en de internetkrant *www.sierraexpressmedia.com* (dd.14/10/2011) kan worden opgemerkt dat ze beiden een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertonen, hetgeen blijkt uit verschillende zinsneden, zoals “Christian and his colleagues”, “Christian and his comrades”, “Christian and cohorts” en “Christian and others”. Enkel uw naam wordt telkens expliciet vermeld, maar de namen van ‘de anderen’ worden nergens als dusdanig gepreciseerd. Het bijbrengen van een gesolliciteerd document doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat het in Sierra Leone mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel te publiceren in hun krant, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, zodat deze niet kan worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) "gelezen in samenhang met" artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"- Volgens het CGVS kan Verzoeker niet aannemelijk maken dat hij in zijn land van oorsprong niet op bescherming kon rekenen vanwege de autoriteiten.

Verzoeker gaf duidelijk te kennen dat hij in zijn land van oorsprong geen beroep kon doen op de politie omdat ongeveer tachtig procent van de totale bevolking (de politie inbegrepen) voorstander en aanhanger is van de SLPP. Voor Verzoeker was het risico te groot om zijn problemen aan te kaarten bij de politie, omdat deze naar alle waarschijnlijkheid de klacht van Verzoeker niet zou behandelen en hem integendeel in de gevangenis zou gooien, martelen, en vermoorden.

De stellingname van het CGVS, welke inhoudt dat men eerst beroep moet doen op de politie en alle interne rechtsmiddelen dient uit te putten vooraleer men internationale bescherming vraagt, gaat enkel op in de veronderstelling dat de politiediensten in Sierra Leone een hoge kwaliteit van dienstverlening in het vaandel dragen, onpartijdig zijn en niet corrupt. Dit is geenszins het geval in een land als Sierra Leone, waar grote armoede heerst en corruptie onder politie en overheidsambtenaren in het algemeen wijdverspreid is (politieagenten worden zeer slecht betaald en maken vaak misbruik van hun macht om hun magere salaris aan te vullen). Van Verzoeker mag niet worden verwacht dat hij zijn problemen uitlegt aan de politie, wanneer het risico op vervolging dermate groot is en hij niet op een onpartijdige behandeling van zijn problemen kan rekenen.

Het CGVS verwijst in deze optiek naar een onderzoeksrapport aangaande de incidenten van 9 september 2011, en stelt dat de politie wel degelijk optrad aangezien verschillende aanhangers van SLPP toen gearresteerd. Dit rapport kan echter niet worden gebruikt om aan te tonen dat de politiediensten in Sierra Leone vakkundig te werk gaan. Immers, er kan in geen enkel geval worden afgeleid wat de uiteindelijke sanctie was die de aanhangers opgelegd kregen. Vanuit de publieke opinie kan de politie niet anders dan deze aanhangers administratief aan te houden wanneer deze plunderend door de straten trekken en alles vernielen wat deze onderweg tegenkomen. Uit het rapport blijkt echter niet dat alle aanhangers tot straffen werden veroordeeld of gevangenisstraffen kregen, en in welke mate deze effectief werden uitgezeten.

Omwille van dezelfde reden kon Verzoeker ook niet naar de politie gaan wegens de vermeende betrokkenheid bij het gooien van stenen naar SLPP aanhangers en het slaan met een stok naar een SLPP aanhanger.

Het feit dat het gaat om verschillende nationale diensten die zich bezig hielden met het onderzoek naar de incidenten van 9 september 2011, speelt bij de beoordeling van het asielrelaas van Verzoeker geen enkele rol. De corruptie in Sierra Leone spitst zich immers niet toe op een bepaalde instantie (zoals bijvoorbeeld enkel politie of enkel de militaire autoriteiten), maar is wijdverspreid onder het gehele overheidsapparaat. Het CGVS mag zich niet verwonderen over het feit dat Verzoeker zijn problemen niet kenbaar maakt aan de politie, wanneer het merendeel van de machtshebbers behoort tot een rivaliserende politieke partij. In een land als Sierra Leone spelen de principes van scheiding der machten en recht op een eerlijk proces niet; in een vat van corruptie en machtsmisbruik geldt enkel een dictatoriaal regime dat de mensenrechten niet respecteert.

Verder verwijst Verzoeker naar het algemeen geldend principe in Sierra Leone, dat feiten dienen te worden aangegeven bij de plaatselijke politie die jurisdictie heeft op het grondgebied waar deze feiten zich voordoen. Wanneer men klachten heeft over incidenten in Bo, dient men geen aangifte te doen in Makeni, en vice versa, vermits de politie daar geen gezag kan doen gelden en dit aan de plaatselijke politie en autoriteiten toekomt.

- Volgens het CGVS heeft Verzoeker nagelaten om bescherming te zoeken bij een advocaat in Sierra Leone of zijn eigen partij APC.

Wat de bescherming van een advocaat betreft, stelt Verzoeker dat de pro deo rechtsbescherming of de betaling van een advocaat met overheidsmiddelen, in Sierra Leone niet bestaat. Aangezien Verzoeker onvoldoende financiële middelen heeft om ter plaatse een advocaat te betalen, kan van Verzoeker niet worden verwacht dat hij dan ook juridische bijstand zou kunnen genieten.

Wat de bescherming van de partij APC betreft, stelt Verzoeker dat hij ontwijkend antwoordde omdat hij de partij niet in diskrediet wenst te brengen. In feite biedt de APC geen bescherming aan leden die laag op de ladder staan. Wanneer men problemen kent met de autoriteiten, zal de APC geen advocaat betalen of ondersteuning trachten te bieden op andere wijzen. Verzoeker stelt dat hij nooit heeft vernomen dat de APC dit zou doen voor andere leden, en stelt dat het vragen van deze bescherming aan de APC uitsluitend negatief zou beantwoord worden. Overigens zijn advocaten in Sierra Leone

bijzonder duur en zou het voor de partij financieel onhoudbaar zijn om elk lid dat gearresteerd wordt juridisch te gaan steunen door een advocaat te betalen met de middelen uit de partijkas.

Verder haalt Verzoeker aan dat het voor zijn moeder en oudste zus eveneens onbestaand is om de doodsb bedreigingen aan hun adres aan te klagen bij de politie. Zij dienen zich net "low profile" te houden om problemen met de politie te vermijden.

- Volgens het CGVS kunnen een aantal opmerkingen worden gemaakt aangaande de verklaring dat een agent hem kwam zoeken in Makeni.

Vooreerst wenst Verzoeker op te merken dat het uiterst onwaarschijnlijk is en ongeloofwaardig dat de politie hem enkel komt opzoeken om "enkele vragen te stellen", zoals het CGVS schijnt te willen voorhouden. De politie heeft de aanhangers betrokken bij het incident van 9 september 2011 opgepakt zonder vragen te stellen, en Verzoeker ziet niet in waarom hetzelfde niet met hem zou gebeuren indien de politie hem op het spoor kwam.

Verder stelt Verzoeker dat hij geen weet heeft van een hangende procedure tegen hem, wat daarom nog niet betekent dat er geen procedure zou kunnen zijn opgestart.

Overigens kan Verzoeker moeilijk verwachten dat hij een eerlijk proces zou krijgen, in een land met grootschalige corruptie waar de rechters politiek worden benoemd en hij terechtstaat voor feiten gepleegd tegen de meerderheidspartij, die dezelfde rechters heeft aangesteld?!

- Volgens het CGVS vertonen de neergelegde documenten ter staving van het asielrelaas een gesolliciteerd karakter.

De stelling van het CGVS dat het krantenartikel enkel zijn naam vermeldt en niet deze van andere betrokkenen, betekent daarom niet dat het krantenartikel vervalst zou zijn en niet gebaseerd op ware feiten. Ten eerste is het krantenartikel afkomstig van een onafhankelijke en neutrale derde - niet van een familielid of vriend. Ten tweede kunnen in het krantenartikel verder geen vormfouten worden herkend waaruit zou blijken dat het om handig knip- en plakwerk zou gaan, als daar zijn paginamarges die niet met elkaar overeen stemmen, paginanummers die niet op elkaar volgen, de grootte van bladzijden welke verschilt, bewerkte foto's en dergelijke meer. Bijgevolg mag het CGVS niet afleiden dat het neergelegde document een gesolliciteerd karakter vertoont wanneer het document vormelijk geen gebreken vertoont, enkel en alleen omdat de namen van andere personen niet worden vermeld, hetgeen eerder te wijten is aan de stijlkeuze en schrijfwijze van de journalist in kwestie. Verder kan het CGVS niet bewijzen dat Verzoeker een journalist of uitgever heeft betaald in Sierra Leone om een artikel over hem te schrijven in de krant, hetgeen een loutere veronderstelling is die geheel op vermoedens berust welke met geen enkel middel worden gestaafd. Daarenboven meent het CGVS dat uitgevers en journalisten vatbaar zijn voor omkoping, maar dat de politie hier blijkaar immuun voor is.

- Verzoeker heeft alle redelijke inspanningen geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas.

Verzoeker heeft alle redelijke inspanningen geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas. Daarnaast moet de asielaanvraag van verzoeker ook worden beoordeeld in het licht van zijn afgelegde verklaringen voor het CGVS. Het asielrelaas van verzoeker is in zijn geheel bekeken coherent, plausibel en stemt overeen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong, zodat het asielrelaas van verzoeker geloofwaardig is en blijft. Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van de mondelinge verklaringen te worden erkend."

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Sierra Leone trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio binnen Sierra Leone is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn. Ter illustratie haalt verzoeker de volgende internetartikelen aan van Amnesty International waar de actuele situatie in Sierra Leone gedetailleerd wordt beschreven: [...] Uit het bovenstaande blijkt duidelijk en ontegensprekelijk dat wanneer verzoeker zou terugkeren naar Sierra Leone er een reëel risico is van ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van de lokale

autoriteiten kan, of wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg dient de vraag van verzoeker tot subsidiaire bescherming gegrond te worden verklaard, en minstens in overweging te worden genomen."

2.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Voortdurende schendingen van mensenrechten zijn in Sierra Leone trieste realiteit, en de lokale autoriteiten zijn niet bij machte op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitmijnen naar een andere regio binnen Sierra Leone is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook de commissaris-generaal hiervan op de hoogte dient te zijn. Door afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker wordt hij de facto gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Sierra Leone. Hierdoor wordt art. 3 EVRM geschonden."

2.1.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Verzoeker meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van Verzoeker, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt."

2.1.5. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen twee artikelen over de huidige situatie in Sierra Leone (bijlagen 1 en 2).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan welk artikel van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hij geschonden acht. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert dat “ongeveer tachtig procent van de totale bevolking (de politie inbegrepen) voorstander en aanhanger is van de SLPP”, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat dit een blote bewering is die niet overeenstemt met de aan voormelde nota toegevoegde informatie (bijlagen 1 en 2). Uit deze informatie blijkt dat de APC – de partij waartoe verzoeker zou zijn toegetreten en waarbij hij beweert vervolging te vrezen omwille van deze toetreding (gehoorverslag CGVS, p. 6-7 en 10-11) – de meerderheidspartij is in het Sierra Leonese parlement en dat de APC-regering de macht heeft over de politiediensten. Verzoekers bewering dat de politie in Bo geheel voorstander is van de SLPP en dat hij geen gehoor zou vinden bij deze politie omdat hij lid is van het APC, valt niet te rijmen met het feit dat enerzijds de politiediensten in Sierra Leone onder de controle staan van de APC-regering en anderzijds de politie in Bo na de incidenten van 9 september 2011 ook leden van de SLPP arresteerde (zie map ‘Landeninformatie’ in het administratief dossier). Ook verzoekers blote bewering dat het in Sierra Leone een algemeen geldend principe is dat feiten dienen te worden aangegeven bij de plaatselijke politie die jurisdictie heeft op het grondgebied waar deze feiten zich voordoen, kan geen afbreuk doen aan de informatie in het onderzoeksrapport in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) waaruit blijkt dat verschillende nationale instanties zich bezighielden met het onderzoek naar de gebeurtenissen op 9 september 2011.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet naar de politie stapte en evenmin de hulp inriep van zijn partij, het APC (gehoorverslag CGVS, p. 10-11, 15 en 18). Gelet op het hoger gestelde inzake de Sierra Leonese politiediensten en de gebeurtenissen van 9 september 2011, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat redelijkerwijze van verzoeker verwacht kan worden dat hij *“toch ten minste een poging doet om eerst in eigen land bescherming te zoeken vooraleer in het buitenland heil te zoeken”*. De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Verzoeker toont niet aan dat de Sierra Leonese autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden, te meer daar de partij waarvan hij lid is, het APC, momenteel aan de macht is en hij beweert problemen te hebben met leden van een andere politieke partij, het SLPP.

Wat betreft de krantenartikelen die verzoeker bijbrengt (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier), voert verzoeker aan dat deze afkomstig zijn van een onafhankelijke en neutrale derde en dat geen vormfouten kunnen worden herkend, alsook dat verweerder niet kan bewijzen dat verzoeker een journalist of uitgever betaald zou hebben om een artikel over hem te schrijven. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu*. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt bovendien dat het in Sierra Leone mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel in hun krant te publiceren. Bijgevolg wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de enkele vermelding van verzoekers naam, zonder de vermelding van een andere betrokkene, erop duidt dat, mede gelet op voormelde informatie en het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, de artikelen een gesolliciteerd karakter hebben. Verzoeker komt niet verder dan de stelling dat niet kan bewezen worden dat hij een journalist of uitgever heeft betaald, doch toont niet aan dat voormelde informatie onjuist of achterhaald is. Verzoekers rijbewijs, gecertificeerde kopie van zijn geboorteakte en lidkaart van het APC kunnen zijn beweerde problemen niet aantonen.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Het internetrapport van Amnesty International waarnaar verzoeker in onderhavig verzoekschrift verwijst toont niet aan dat er in Sierra Leone sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van

artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Aldus bestaan er actueel in hoofde van verzoeker geen gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in voormeld artikel.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS